



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

1

בפני כב' השופט חגי ברנר

תובעים

קופמן רון

נגד

נתבעים

1. אייזנברג שאול
2. וואלה תקשורת בע"מ
3. מועלם אבי
4. הירש אודי
5. בורשבסקי דני

2

3

### פסק דין

4

5

6

7

8

9

מבוא

1. בפניי תביעה לתשלום פיצויים בסך 250,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע.

2. התובע, רון קופמן (להלן: "קופמן"), הוא עיתונאי ואיש תקשורת ותיק. בין השאר, הוא משמש כפרשן ספורט ופובליציסט בעיתון הארץ, שימש בעבר כפרשן ספורט בערוצי טלוויזיה שונים ומילא תפקידים גם ברדיו.

3. הנתבע 1, שאול אייזנברג (להלן: "אייזנברג"), הוא יו"ר קבוצת הכדורסל של הפועל תל אביב. בעבר כיהן כדובר ההתאחדות לכדורגל וכקצין העיתונות של הנבחרת הלאומית בכדורגל.

4. הנתבעת 2 היא חברה שמפעילה אתר אינטרנט רב תפוצה, בשם "וואלה" (להלן: "האתר").

הנתבע 3 הוא עורך תוכן באתר. הנתבע 4 הוא עורך הספורט של האתר. הנתבע 5, דני בורשבסקי (להלן: "בורשבסקי") הוא כתב ספורט שכותב במסגרת האתר, והוא זה שכתב את הכתבה נשוא התביעה.

5. ביום 30.7.2005 פרסם בורשבסקי כתבה באתר שכותרתה "תכנית ההתנתקות של שאול". עיקרה של הכתבה הוא ראיון עיתונאי במסגרתו שאל בורשבסקי את אייזנברג שאלות שונות, וציטט את התשובות שקיבל. הכתבה עוסקת במספר נושאים, בהם המעבר של

12 מתוך 12



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

1 קבוצת הפועל תל אביב בכדורסל לשחק בהיכל נוקיה, הסכסוך של אייזנברג עם אוהדי  
2 הקבוצה, מחלוקות השכר עם שחקני הקבוצה וכן מצבן של קבוצות יריבות.

3  
4 6. בין השאר, אייזנברג נשאל על ידי בורשבסקי לגבי התביעות שהגישו שניים משחקני קבוצת  
5 הפועל תל אביב ששכרם לא שולם. וכך נרשמו הדברים בגוף הכתבה:

6  
7 "לגבי משכורות השחקנים והתביעות הנוכחיות של שני שחקנים (ישראל שיינפלד ואילן  
8 ברקוביץ') הוא [אייזנברג- ח.ב.]. אומר: 'איזה שיינפלד, מי זה שיינפלד בכלל? הוא ישפיע  
9 על הפועל ת"א? אנחנו לא חייבים כסף לאף אחד. אז מה אם יש כל מיני אינטרסנטים  
10 ושכירי חרב שמחפשים להכפיש את שמה של הפועל ת"א? מדובר באנשים מתוסכלים  
11 שלא עשו כלום בימי חייהם. אני מדבר אתך על עיתונאי שהיום מדבר בטלוויזיה,  
12 שבתקופה שאני הייתי עורך עיתון הוא היה מגיש לי טקסטים מלאים בשגיאות כתיב'.

13  
14 אתה מתכוון לרון קופמן?

15  
16 'אתה אמרת'.

17  
18 הבטחת לתבוע אותו כבר לפני חצי שנה.

19  
20 'עורכי הדין שלי יגישו בשבוע הבא תביעה נגד רון קופמן, למרות שהוא מסרב לקבל את  
21 כתבי האישום. הוא טוען שהוא חסר כתובת. בכל מקרה, אני רק רוצה שיקום שחקן או  
22 מאמן שהפועל ת"א היתה חייבת לו כסף בשש העונות האחרונות. זה לא קרה."

23  
24 עוד יש לציין כי כותרת המשנה של הכתבה היא:

25  
26 "אייזנברג מאמין שאם המתנחלים יעזבו גם האוהדים של הפועל ת"א ישובו ליציעים.  
27 בינתיים הוא סוגר חשבון עם שיינפלד וקופמן."

28  
29 מתחת לכותרת המשנה מופיעה כותרת קטנה יותר- "מי זה שיינפלד? מי זה קופמן?".  
30 כותרת זו מהווה למעשה "לינק" אל החלק בכתבה העוסק בקופמן.

31  
32 כמו כן, בגוף הכתבה, מעל הקטע העוסק בקופמן, מופיעה פעם נוספת כותרת המשנה "מי  
33 זה שיינפלד? מי זה קופמן?"



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 05-45157 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

מתחת לכותרת זו מופיעה תמונתו של קופמן, ולידה הכיתוב: "אייזנברג מחפש את הכתובת שלו. רון קופמן"

בגין פרסום זה הוגשה התביעה שבפניי.

7. אייזנברג טען בכתב ההגנה כי אמר את הדברים על קופמן כתגובה לדברי לשון הרע שפרסם קופמן לגביו, ואשר בגינם אף הגיש הוא עצמו תביעה נגד קופמן, בגדרו של ת.א. 45821/05. יחד עם זאת, במסגרת תצהירו שינה אייזנברג את חזית המריבה וטען כי לא התכוון כלל לקופמן, למעט בחלק השני של הפרסום, המתייחס לתביעה שביקש להגיש נגדו.

8. הנתבעים 2-5 טוענים להגנתם כי הכתבה אינה כוללת דברי לשון הרע אלא מדובר בראיון עיתונאי בו הביע אייזנברג את דעתו על קופמן. דברים אלה נאמרו כחלק מעימות תקשורתי בין השניים, בתגובה להשתלחויות חוזרות ונשנות של קופמן נגד אייזנברג. עוד טוענים הנתבעים 2-5 כי עומדות להם הגנות שונות לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), ובהן הגנת אמת בפרסום והגנת הבעת דעה. כמו כן טוענים הנתבעים 2-5 כי יש לדחות את התביעה נגדם שכן קופמן הוא איש ציבור ויש ליתן משקל מוגבר לחופש הביטוי במקרה כזה, מה גם שקופמן עשה לעצמו מנהג להשתלח באחרים לפרנסתו.

### דין

9. ראשית לכל יש לבחון האם הדברים שפורסמו בכתבה, בהנחה שהם מתייחסים אכן לקופמן, מהווים לשון הרע.

10. לשון הרע הוא, בין השאר, דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות, או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם, או לבזותו בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו (ראה ס' 1 לחוק).

המבחן לענין זה הוא מבחן אובייקטיבי, קרי, כיצד מפרש האדם הסביר את הדברים שנאמרו:

"ההלכה היא, שאין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים מאידך גיסא. המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה מייחס למלים."



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

ע"א 740/86 יגאל תומרקין נ' אליקים העצני, בעמ' 337 (1989) - פורסם בנבו.

"הגדרת "לשון הרע" הקבועה בחוק הינה הגדרה רחבה, הנבחנת בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם הסביר..."

ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי, בעמ' 13 - פורסם בנבו.

במקרה דנן, יישומו של מבחן האדם הסביר לעניינו מביא לכלל מסקנה כי מדובר אכן בפרסום לשון הרע, שכן הצגתו של עיתונאי כאינטרסנט ושכיר חרב, כאדם מתוסכל שלא עשה דבר בימי חייו וכמי שכותב עם שגיאות כתיב, עלולה בהחלט להשפיל את אותו אדם ולעשותו מטרה לבוז וללעג בעיני הבריות. הוא הדין בהצגתו של אדם כמי שטוען בפני אחרים שאין לו כתובת.

11. האם הדברים שאמר אייזנברג כוונו אל קופמן, או אל אדם אחר כלשהו, כפי שטוען כיום אייזנברג?

ראשית לכל, אף אם הייתי מאמין לאייזנברג הטוען כי הדברים נאמרו בכלל ביחס לאדם אחר (שאת זהותו המדוייקת לא טרח למסור מעולם) - ואינני מאמין לו שכך הוא הדבר - הרי שאין בכך כדי לשנות את המסקנה לפיה פורסמה לשון הרע על קופמן, שכן כפי שכבר הוסבר קודם, אמת המידה היא כיצד נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר, תהא כוונתו של המפרסם אשר תהא. במקרה דנן, כל אדם בר דעת היה מניח כי הדברים נאמרו ביחס לקופמן דווקא, ולא ביחס לשום אדם אחר, משום שכאשר נשאל אייזנברג ברחל בתך הקטנה האם הוא מתכוון לקופמן, השיב: "אתה אמרת". בשפת היום יום, המונח "אתה אמרת" השגור בפיהם של מרואיינים, משמש אישור משתמע לדברים לגביהם הם נשאלים על ידי המראיינים. אין כל דרך סבירה אחרת לפרש את הדיבור "אתה אמרת". אם אייזנברג, שהוא עצמו בעל רקע תקשורתני בתוקף היותו בעבר דובר ההתאחדות לכדורגל וקצין העיתונות של הנבחרת הלאומית בכדורגל, אינו מבין את משמעות המונח "אתה אמרת", אין לו אלא להלין על עצמו.

12. מכל מקום, לגופו של ענין, שמעתי את גרסתו של אייזנברג בענין זה, ולצערי עליי לקבוע כי אין היא משכנעת כלל ועיקר.

בראש ובראשונה, יש לציין כי מדובר בגרסה כבושה שהועלתה לראשונה במסגרת תצהיר עדותו של אייזנברג, המהווה שינוי חזית מובהק ביחס למה שטען קודם לכן בכתב הגנתו,



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

1 שם לא כפר בכך שכל מה שאמר, נאמר על קופמן דווקא. וכך כתב אייזנברג בס' 6 לכתב  
2 ההגנה:

3  
4 **"כל המיוחס בכתב התביעה לנתבע, נאמר על ידו כתגובה לדבריו החמורים ולדברי לשון**  
5 **הרע אשר הוציא כנגדו התובע, המתוארים בפרוטרוט בכתב התביעה אשר הוגש ע"י**  
6 **הנתבע בתיק דנן בת.א. 45821/05."**

7  
8 ובס' 9 לכתב ההגנה כתב אייזנברג:

9  
10 **"כל הנאמר על ידי הנתבע נאמר על ידו כאמור בתגובה לדברים שנאמרו על ידי התובע."**

11  
12 וכך כתב בס' 10 לכתב ההגנה:

13  
14 **"הנתבע עומד מאחורי כל הדברים שאמר אשר מהווים תגובה לדברי הבלע שנאמרו ע"י**  
15 **התובע כנגד הנתבע באופן אישי."**

16  
17 אייזנברג נתפס איפוא על הודאותיו אלו.

18  
19 זאת ועוד, לראיון שנערך עם אייזנברג קדמה שורה ארוכה של פרסומים משתלחים מצידו  
20 של קופמן שכוונו כלפי אייזנברג, לרבות בנושא תשלום שכרם של שחקני קבוצת הפועל תל  
21 אביב. ברור איפוא כי כאשר אייזנברג התלונן על פרסומים שאינם נכונים בהקשר זה, וציין  
22 כי הם נעשים על ידי **"עיתונאי שהיום מדבר בטלויזיה"**, הוא התכוון לקופמן דווקא,  
23 בדיוק כפי שהבין זאת גם בורשבסקי. כך למשל, ביום 3.4.2005 הופיע קופמן בתוכנית  
24 הטלוויזיה **"יציע העיתונות"** וטען כי קבוצת הפועל תל אביב מלינה את שכר שחקניה (ראה  
25 ס' 9 לכתב התביעה שהגיש אייזנברג, מוצג נ/6); ביום 4.4.2005 פרסם קופמן טור בעיתון  
26 **"הארץ"** ובו כתב שקבוצת הפועל תל אביב בכדורסל היא גוף קיקיוני עם הנהלה רקובה וכי  
27 אייזנברג מעדיף להסתבך עם שחקנים, מאמנים ויו"רים (ע' 13-14 לפרוטוקול); ביום  
28 7.4.2005 פרסם קופמן כתבה בעיתון **"הארץ"** העוסקת רובה ככולה באייזנברג ובהמנעותו  
29 מהגשת תצהיר במסגרת התביעה שהגישו שחקני הקבוצה בגין הלנת שכרם (מוצג נ/3);  
30 באותו היום ממש, 7.4.2005, פרסם קופמן טור באתר האינטרנט של ספורט 5 המכוון כולו  
31 נגד אייזנברג וכותרתו **"נוק אאוט לשאול"**. הטור נפתח במילים הבאות: **"הוא כבר שנים**  
32 **רבות מתקשה להפנים את המציאות לפיה כאשר הוא משתין בקשת על המערכת,**  
33 **המערכת נרטבת, אבל כאשר המערכת משתינה עליו, הוא טובע. רון קופמן פותח מערכה**  
34 **שנייה מול שאול אייזנברג."** (מוצג נ/4); ביום 21.7.2005 הופיע קופמן בתוכנית **"יציע**  
35 **העיתונות"** והאשים את קבוצת הפועל תל אביב שאינה משלמת שכר לשחקניה (ראה ס' 12



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

1 לכתב התביעה שהגיש אייזנברג, מוצג נ/6; ביום 23.7.2005, שבוע ימים לפני פרסום הראיון  
2 נשוא התביעה, פרסם קופמן טור אישי נוסף נגד אייזנברג העוסק בתביעת השכר של  
3 השחקנים בבית הדין לעבודה, ובו האשים את אייזנברג על ש"החליט להתעלל קצת בקפטן  
4 שלו בעונה שעברה, ישראל שיינפלד". (מוצג נ/5).

5  
6 לנוכח ריבוי הפרסומים, טיבם ועיתויים, בסמוך לפני הראיון שנערך עם אייזנברג, נדרשת  
7 מידה בלתי מבוטלת של נאיביות על מנת להניח שאייזנברג בכלל התכוון לאדם אחר ולא  
8 לקופמן, כאשר אמר מה שאמר לבורשבסקי כאשר נשאל לגבי תביעות השכר של שניים  
9 משחקני הקבוצה.

10  
11 אין מנוס מן המסקנה כי כאשר טען אייזנברג בתצהירו ובחקירתו הנגדית כי התכוון  
12 לאנשים אחרים ולא לקופמן, הוא עשה זאת כדי למלט את עצמו מחבות כלפי קופמן, לאחר  
13 שהבין כי לא יוכל לבסס לעצמו הגנה של אמת בפרסום, מן הטעם שקופמן ככל הנראה  
14 מעולם לא עבד תחתיו וממילא גם לא יכול היה להגיש לו טקסטים עם שגיאות כתיב. נציין  
15 בהקשר זה כי בתצהירו לא טרח אייזנברג "לגלות" למי בדיוק התכוון כאשר אמר מה  
16 שאמר בראיון נשוא התביעה, ורק בחקירתו הנגדית שלף לראשונה שמות של ארבעה  
17 "מועמדים", מבלי שיראה כמובן מי מבין אותם מועמדים התבטא נגדו באופן שהצדיק את  
18 ההשתלחות הנגדית באותו אדם.

19  
20 הוהאיל ואייזנברג השליך יהבו על הטענה לפיה לא התכוון כלל לקופמן בחלק הראשון של 13.  
21 הפרסום הפוגע, וזנח למעשה את טענות ההגנה המקוריות שלו, ניתן היה לכאורה לקבל את  
22 התביעה נגדו במישור החבות בגין החלק הראשון של הפרסום, אלא שלא יהא ראוי לעשות  
23 כן, משום שקופמן בסיכומיו, משיקולים השמורים עימו, הסיר למעשה את האחריות  
24 לפרסום משכמו של אייזנברג, והטילה באופן בלעדי על שכמם של הנתבעים 2-5.

25  
26 וכך כתב קופמן בס' 29 לסיכומיו:

27  
28 "לאחר הליך ההוכחות, כלל לא ברור האם האמירות של אייזנברג ביחס ל'אינטרסנטים  
29 ושכירי חרב' וכיוצ"ב מכוונות לתובע דווקא. הפירוש המתקבל על הדעת של הדברים הוא  
30 כי אייזנברג לא התכוון דווקא לקופמן, אלא למאן שהוא אחר."

31  
32 ובס' 32 לסיכומיו כתב קופמן:

33  
34 "לא ברור אם כן למי התכוון אייזנברג בדבריו..."



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

ובס' 38 לסיכומים נכתב:

"כך, בעצם ציון הכותרות האלה השלימו הנתבעים 2-5 את דברי אייזנברג ויצקו בהם תוכן שלא היה בהם מלכתחילה."

ובס' 38.2 כתב קופמן:

"הדבר עולה גם מתוכן הטקסט: דברי אייזנברג לכשעצמם בדבר 'עיתונאים שכירי חרב... והדברים המכפישים שנאמרו לאחר מכן, לא מכילים ולו ברמז כי אייזנברג מתכוון לרון קופמן."

מכאן שלדידו של קופמן, לא אייזנברג הוא שהשמיץ אותו, אלא הנתבעים 2-5, שפירשו שלא כהלכה את דבריו של אייזנברג, שהרי לא ברור כלל ועיקר כי אייזנברג התכוון לקופמן דווקא. זוהי הודאה פורמלית של בעל דין במסגרת כתב טענות בהעדר חבות של אייזנברג, המייתרת את הצורך בבחינת השאלה האם אייזנברג הוא שפרסם לשון הרע על קופמן, ומטילה את האחריות במלואה על הנתבעים 2-5 ועליהם בלבד. נשאלת איפוא השאלה, שאין לה תשובה, על מה ולמה מבקש קופמן להטיל חבות על אייזנברג בגין חלק זה של הפרסום.

סיכומו של דבר, לנוכח עמדתו של קופמן כפי שהיא משתקפת מסיכומיו, אין מקום להטיל על אייזנברג חבות בגין חלקו הראשון של הפרסום.

14. אייזנברג אינו מתכחש כלל למיחוס לו בחלקו השני של הפרסום, קרי, לחלק בו אמר:

"עורכי הדין שלי יגישו בשבוע הבא תביעה נגד רון קופמן, למרות שהוא מסרב לקבל את כתבי האישום. הוא טוען שהוא חסר כתובת. בכל מקרה, אני רק רוצה שיקום שחקן או מאמן שהפועל ת"א היתה חייבת לו כסף בשש העונות האחרונות. זה לא קרה."

אין ספק שכתב הטענות שהוגש נגד קופמן לא היה כתב אישום פלילי, אלא כתב תביעה אזרחית, אך אין מקום להטיל חבות על אייזנברג בגין טעות זו במינוח, שכן ספק רב אם מי שאינו משפטן מבין את ההבדל בין כתב אישום לכתב תביעה, ולא כאן טמונה הפגיעה בקופמן.

15. יחד עם זאת, אני סבור כי ישנה פגיעה מסויימת בקופמן, בכך שמייחסים לו את הטענה כאילו הוא חסר כתובת, מה שיוצר קונוטציה בלתי מחמיאה של אדם חסר בית ("הומלס").



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

1 אמנם, אייזנברג טען בס' 5 לתצהירו כי קופמן סרב לקבל את מכתב ההתראה שביקש  
2 למסור לידיו ואף טען בפני מר עידו רבינוביץ' כי אין לו כתובת, אלא שאייזנברג לא הוכיח  
3 שהדברים אכן נאמרו על ידי קופמן, ואילו קופמן הכחיש מכל וכל את האמירה המיוחסת  
4 לו. לא ברור כלל ועיקר מיהו אותו עידו רבינוביץ' שכביכול שמע את קופמן טוען כי אין לו  
5 כתובת וסיפר על כך לאייזנברג, ומכל מקום, אייזנברג לא טרח לזמנו לעדות על מנת שיאמת  
6 את אמירת הדברים. הואיל ועסקינן בטענת הגנה מסוג "אמת דיברתי" של אייזנברג, שומה  
7 היה עליו להוכיחה. משלא עשה כן, אלא הסתפק בעדות מפי השמועה שאינה עדות קבילה,  
8 לא עלה בידו לבסס את הגנתו מפני חלק זה של הפרסום.

9  
10 16. האם עומדת לנתבעים 2-5 הגנה בגין הפרסום?

11  
12 על פי עדותו של בורשבסקי, הוא רשם במדויק את הדברים שאמר לו אייזנברג במהלך  
13 הראיון הטלפוני שקיים עימו. הוא אף הקפיד להוסיף מרכאות לדברים ששמע מפיו של  
14 אייזנברג, על מנת שהקורא יוכל להיווכח מה בדיוק נשאל אייזנברג ומה בדיוק ענה. עדותו  
15 של בורשבסקי מהימנה עליי ולא נסתרה כמלוא הנימה. למעשה, אפילו אייזנברג אינו  
16 מצביע על דברים מסויימים שיוחסו לו שלא כהלכה, קרי, על דברים שכלל לא אמר ולמרות  
17 זאת הם מופיעים בכתבה כאילו נאמרו על ידו. בנסיבות אלה, אין לזקוף לחובתו של  
18 בורשבסקי את העובדה שלא הקליט את השיחה שקיים עם אייזנברג.

19  
20 מכאן שהדברים שנרשמו בכתבה מפיו של אייזנברג, אכן נאמרו על ידו ולא מדובר  
21 במניפולציה עיתונאית.

22  
23 17. הכלל הוא שמי שציטט דברי דיבה שהשמיע הזולת לא יכול ליהנות מהגנת אמת בפרסום  
24 באמצעות הטענה כי הדברים אכן נאמרו על ידי הזולת, אלא הוא נדרש בעצמו להוכיח גם  
25 את אמיתות הדברים שציטט. יחד עם זאת, אין המדובר בחוק ולא יעבור:

26  
27 "אולם, כאשר עצם אמירת הדברים המשמיצים מהווה עובדה חשובה בפני עצמה,  
28 הפרסום החוזר אינו מאמת את הדברים ואינו מוסיף להם נופך של אמינות אלא מציגם  
29 כטענה גרידא של אדם מסוים, עשוי בית-המשפט להסתפק בהוכחת העובדה שהדברים  
30 אכן נאמרו."

31  
32 (א' שנהר, דיני לשון הרע (1997) ע' 218-219).

33  
34 וכפי שנפסק בת.א. (ב"ש) 7129/99 שמש נ' שמעון (פורסם בבנו):





## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

1

2 **"ביחס לפרסום חוזר של דברי לשון הרע שאינו מאמת את הדברים ואינו מציג אותם**  
3 **בעמדת המפרסם, ומסתפק בציון העובדה שהדברים נאמרו על ידי אדם אחר, יכול הדבר**  
4 **להעמיד הגנה של "אמת הפרסום", בתנאי שהמפרסם הגביל את הפרסום לעצם העובדה**  
5 **שהדברים נאמרו על ידי אותו אדם בלי להוסיף עליהם."**

6

7 גם שיקולי מדיניות מצדיקים את החריג לכלל, שהרי כאשר לא מדובר בדיבה מן הסוג  
8 החמור, אלא במעין תגרת רחוב מילולית בין עסקן לבין פרשן ספורט, לא ניתן בדרך כלל  
9 לצפות מכלי התקשורת המפרסם ראיון עם אחד מהשניים, לערוב לאמיתותן של כל  
10 הטענות המועלות על ידי המרואייין. הטלת חבות על כלי התקשורת בנסיבות כאלה,  
11 תהווה פגיעה חמורה ובלתי מידתית בחופש הביטוי והבעת הדעה ותגרום לאפקט מצנן  
12 ובלתי רצוי של פרסום ראיונות.

13

14 במקרה דנן, כאשר מדובר בפרסום של ראיון עיתונאי, וכאשר הכתב הקפיד על ציטוט .18  
15 מדוייק של הדברים שאמר לו המרואייין, מבלי להזדהות עם הדברים ולהוסיף להם נופך  
16 של אמינות, יש לקבוע כי הנתבעים 2-5 אכן ביססו הגנה של אמת בפרסום, במובן זה  
17 שהדברים שהופיעו בכתבה אכן נאמרו על ידי אייזנברג.

18

19 אינני סבור כי ניתן לייחס לנתבעים 2-5 נקיטת עמדה בסכסוך שבין קופמן לאייזנברג, כפי .19  
20 שהוא משתקף מן הפרסום. עיון בפרסום בכללותו מעיד כי מדובר בראיון עיתונאי לכל  
21 דבר וענין, כאשר העיתונאי מסתפק בהבאת דבריו של אייזנברג, מבלי לרמוז כי הוא  
22 מאמץ אותם או מזדהה עימם. גם כותרות המשנה של הפרסום וה"לינק" שמצוי בו, אינם  
23 מעידים בצורה כלשהי על כך שהכותב מזדהה עם דבריו של אייזנברג או מסכים עימם.  
24 הכותרת **"מי זה שיינפלד? מי זה קופמן?"** אינה מעידה על כך שהכותב סבור שקופמן הוא  
25 אכן אינטרסנט ושכיר חרב הכותב בשפה עילגת, אלא רק שכך סבור המרואייין, קרי,  
26 אייזנברג. גם כותרת המשנה **"בינתיים הוא סוגר חשבון עם שיינפלד וקופמן"** אינה  
27 מעידה על הזדהות עם דבריו של אייזנברג, אלא מדובר בדיווח אובייקטיבי לחלוטין, שהרי  
28 בשפת היום-יום, בהחלט ניתן לתאר את מה שעשה אייזנברג במסגרת הראיון כ"סגירת  
29 חשבונות" עם קופמן ועם אחרים. סיכומו של דבר, אין למצוא בגוף הפרסום וגם לא  
30 בכותרות המשנה שלו כל רמז לנקיטת עמדה מצידו של הכתב או האתר לגופן של הטענות  
31 שהעלה אייזנברג נגד קופמן.

32



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 05-45157 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

20. על מנת שעיתונאי יוכל לבסס הגנה של אמת בפרסום לפי ס' 14 לחוק, לא די בכך שיצטט במדוייק דברים שאמר לו המרואיין, אלא שומה עליו להראות בנוסף קיומו של אינטרס ציבורי בפרסום. במקרה דנן, הראו הנתבעים 2-5 קיומו של אינטרס כאמור, בהתבסס על שני טעמים. הטעם הראשון יסודו בעובדה שקופמן הוא ידוען, איש תקשורת שמרבה להופיע בכלי תקשורת שונים ונותן דרור לדעותיו, תוך שימוש במילים בוטות במיוחד. כבר נאמר לא אחת כי מי שזורק אבנים, אל לו להתגורר בבית של זכוכית; הטעם השני נעוץ בכך שהדברים נאמרו במסגרת שיח ציבורי לגבי קבוצת הכדורסל של הפעל תל אביב, על רקע פרסומים קשים שפרסם קופמן אודותיו של אייזנברג בנוגע להתנהלותו בכלל, והלנת שכרם של שחקני הקבוצה בפרט.
21. הואיל ועומדת לנתבעים 2-5 הגנת אמת בפרסום לפי ס' 14 לחוק, דין התביעה נגדם להדחות, ואין צורך לבחון קיומן של הגנות נוספות אפשריות.
22. נותרה על הפרק השאלה מהו הפיצוי שיש להשית על אייזנברג בגין אמירתו לפיה קופמן "טוען שהוא חסר כתובת". כפי שציינתי קודם, מדובר באמירה בלתי מחמיאה היוצרת את הרושם כאילו קופמן מציג את עצמו כחסר בית ("הומלס"). יחד עם זאת, במדרג החומרה לא ניתן לומר שמדובר בפרסום שפגיעתו רעה במיוחד, ולמעשה, מדובר בפרסום שהוא על גבול מעשה של מה בכך, זוטי דברים, שאדם בר דעת לא היה מגיש תביעה בגינו (ראה ס' 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]).
- כמו כן יש להביא בחשבון את הרקע שקדם לפרסום, קרי, את השורה הארוכה של הפרסומים הקשים שפרסם קופמן נגד אייזנברג, פרסומים שבגינם תבע אותו אייזנברג לדין ואף קיבל בגינם פיצוי במסגרת הסדר פשרה, מה שמוכיח כי אכן לפחות חלק מן הדברים שקופמן פרסם עליו היו דברי דיבה.
- שיקול נוסף הוא דרך התנהלותו של קופמן עצמו, והאופן שבו הוא מיצב את עצמו בראיון עיתונאי ובהופעות בטלוויזיה. כך למשל, קופמן הופיע בתוכנית "יציע העיתונות" כאשר הוא לובש חולצה עליה נכתב "אזהרה! קוף עצבני" (נספח ה' לתצהירו של הנתבע 4). הוא פרסם טור ששמו "הקוף נובח" ולצידו מופיע צילום של קוף (נספח ד' לתצהירו של הנתבע 4). הוא אישר בראיון עיתונאי עם גיל ריבה שהוא כביכול "בהמה" בדרגה 12 מתוך 10 דרגות ושעל קברו יהיה כתוב "פה קבור הקוף" (ע' 10 ו-12 לתמליל נספח ה' לתצהירו של הנתבע 4). אמנם, ברור שהדברים נאמרו על ידי קופמן בבדיחות הדעת ואין בהם כדי



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

1 להתיר פגיעה בלתי מרוסנת בשמו הטוב, אך מאידך, הנזק שנגרם לו מחמת ביטויים  
2 משמיצים הוא נמוך יותר מזה שנגרם לאדם אחר, שאיננו ממתג את עצמו באופן שעושה  
3 זאת קופמן.

4  
5 לבסוף, הגם שקופמן איננו נושא משרה ציבורית, הרי שהוא דמות ציבורית שיש לה  
6 נגישות רבה לכלי התקשורת, והוא עושה שימוש תדיר בנגישות זו להבעת דעותיו בדרך  
7 שהיא לעתים רבות בוטה. כפי שנפסק בענין ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון  
8 הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 570, 558:

9  
10 "שיקול חשוב נוסף שיש לשקול במסגרת זו הוא זהות הנפגע מן הביטוי, וביתר דיוק,  
11 היותו איש ציבור, דמות ציבורית או אדם פרטי. במשפט האמריקני זהו שיקול מכריע,  
12 ובמקרים כאלה ניתן משקל מקסימלי לחופש הביטוי..."

13  
14 וראה גם את ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 863, 840:

15  
16 "...גופים ואנשים, הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים שלציבור עניין בהם,  
17 נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים בהתנכלות לשמם הטוב.  
18 כמובן, אין בכך כדי להצדיק פגיעה בשמם הטוב, שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי  
19 להחליש את המשקל שיש ליתן לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי".

20  
21 הדברים נאמרו אמנם בקשר לשאלה מה ייחשב פרסום לשון הרע ביחס לאיש ציבור, אך  
22 הם יפים גם לצורך הכרעה בשאלת הפיצוי שייפסק לזכותה של דמות ציבורית שקנתה את  
23 פרסומה והמוניטין שלה גם בזכות דרך התבטאות חריגה כלפי אחרים.

24  
25 אני סבור כי בנסיבות הענין, יש לפסוק לזכותו של קופמן פיצוי סמלי בלבד, שיעמוד על סך  
26 של 3,000 ₪. על מנת שההכרעה לא תימצא חסרה, אציין כי אם הייתי מגיע למסקנה כי  
27 יש להטיל על אייזנברג חבות כלפי קופמן גם בגין חלקו הראשון של הפרסום, הייתי מעמיד  
28 את הפיצוי הכולל על סך של 10,000 ₪.



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45157-05 קופמן רון נ' אייזנברג שאול ואח'

### סיכום

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28

23. סוף דבר, התביעה נגד אייזנברג מתקבלת באופן חלקי בלבד. אייזנברג ישלם לקופמן פיצויים בסך 3,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך 500 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 3,000 ₪ בצירוף מע"מ כחוק.

התביעה נגד הנתבעים 2-5 נדחית. קופמן ישלם לנתבעים 2-5 שכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪ בצירוף מע"מ כחוק.

24. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ד אב תש"ע, 25 יולי 2010, בהעדר הצדדים.

חגי ברנר, שופט